

KAROL KUČERA, bývalý šiesty najlepší tenista sveta, má dnes päťdesiat rokov

Po Miloslavovi Mečířovi, ktorý sa vo svetovom rebríčku vyšvihol na 4. pozíciu, je Bratislavčan Karol Kučera historicky druhý najlepší tenista Slovenska. V poradí ATP sa v roku 1998 prebojoval na 6. miesto. Dnes oslavuje významné životné jubileum, narodil sa práve pred 50 rokmi.

● Pred niekoľkými dňami sme zachytili v médiách, že ste mali v lietadle dramaticky vážny zdravotný problém. Môžete o tom niečo prezradiť?

„Krátko po polovici februára som bol so svojím zvercom Lukášom Kleinom na turnaji v Dauhe. Priamo tam a potom aj na ceste lietadlom domov som prežil dve nepríjemné koliky. Vtedy som ani presne nevedel, o čo ide, až neskôr vysvitlo, že tie obrovské bolesti za pričinil obličkový kameň.“

● Už ste v poriadku?

„Čiastočne áno, bolesti už nemám. Aj touto cestou sa chcem veľmi poďakovať nášmu davisovému lekárovi Romanovi Fanoovi a doktorke Daniele Doležalovej, ktorí ma „zastrešili“ a celému tímu na urologickom oddelení Fakultnej nemocnice v Trenčíne, kde som sa po návrate podrobil odbornému zákroku. Výrazne mi tam pomohli, ale čaká na mňa v blízkom čase druhý zákrok, ktorý má ten kameň úplne odstrániť.“

● Nakoľko tieto ťažkosti zmenili váš život v týchto dňoch?

„Musel som vo všetkom pribrzdíť. Lukáš práve odišiel na tri turnaje do Ameriky, najprv sa predstaví v Indian Wells, potom by mal hrať na challengerí vo Phoenixe a vzápätí v Miami. Okrem Indian Wells som mal byť s ním na oboch turnajoch, ale zatiaľ ísť nemôžem. Sprezádzať ho bude kondičný tréner Dávid Olasz, ktorý s Lukášom dlhodobo pracuje.“

● Kedy ste sa stali osobným trénerom Lukáša Kleina, terajšej slovenskej mužskej dvojky?

„Hneď po mojej neúspešnej kandidatúre za poslanca do NR SR v parlamentných voľbách som začal hľadať svoje ďalšie uplatnenie v tenise, keďže v ňom som najviac doma. S Lukášom a ďalšími troma chlapcami som už v NTC pracoval aj v ich mladšom veku a teraz od novembra 2023 sme sa dohodli na ďalšej spolupráci.“

● Sám ste spomenuli politiku, ktorej ste sa venovali necelé štyri roky ako poslanec NR SR, ale aj ako splnomocnenec vlády pre mládež a šport. Aká to bola skúsenosť?

„Usiloval som sa pracovať zodpovedne, ozaj pomôcť komplexne nášmu športu. Mohol by som o tom hovoriť aj zo širokej, ale pokúsím sa stručne. Som rád, že parlament schválil 111 hlasmi náš poslancový návrh o troch hodinách telesnej výchovy týždenne v základných a stredných školách. Významná je nami presadená možnosť financovania športovej infraštruktúry z eurofondov, vrátane tej školskej, kde chýbajú telocvične, čo prináša aj teraz konkrétne výsledky. Funguje i program ‚Tréneri v škole‘, ktorý na prvom stupni pomáha zlepšovať kvalitu telesnej výchovy už vo vyššie stotridsiatich základných školách.“

Pripúšťa, že skončil priskoro

● Obráťme list, keďže sme vás oslovili najmä v súvislosti s vašim životným jubileom. Ste spokojný s vašou tenisovou kariérou, alebo ste mohli dosiahnuť aj viac?

„Môžem byť vďačný za to, čo som dosiahol, ale jedným dychom dodávam, že som niekde mohol aj viac zbrať. Šieste miesto vo svetovom rebríčku vo vtedajšej konkurencii bolo ozaj pekné, ale iba šesť turnajových titulov nie je nič extra. Šiesty hráč sveta by ich mal mať na konte určite viac.“

● Ktorý z nich si najviac ceníte?

„Každý mal v sebe nejaké špecifikum, ale osobitne sa zmienim o Sydney v roku 1998. Bol to totiž najmenej očakávaný triumf. Na finálový zápas som ani nechcel nastúpiť, keďže som sa ráno pred finále zobudil „seknutý“. Tréner Miloš Mečíř ma presviedčal, aby som skúsil rozohrávku, ale tú som vzdal. O mojom stave sme informovali organizátorov, ktorí boli z toho nešťastní. Zabezpečili mi rýchlu elektroliečbu a ultrazvuk, do šatne prišiel za mnou riaditeľ turnaja s prosbou, aby som určite skúsil hrať. Najmä kvôli divákovi. Zle som začal, prehrával som 0:3, potom som znížil na 1:4 a postupne som sa pozviechal a bolesti ustúpili. Napokon som zdolal Brita Tima Henmana 7:5, 6:4 a dvíhal som nad hlavu trofej po zápase, ktorý som ani nechcel hrať. Na to nikdy nezapomeniem.“

● Vzápätí ste dosiahli najväčší grandslamový úspech, postúpili ste do semifinále Australian Open 1998.

„Aj to bolo nečakané vzhľadom na to, čo som prežil v Sydney. Bol som však v tom čase zrejme v najlepšom období svojej kariéry. V lete toho istého roka som ešte vyhral

KTO JE KAROL KUČERA

Narodil 4. marca 1974 v Bratislave, je vysoký 188 centimetrov. Tenisový profesionál na okruhu ATP bol od roku 1992 až do decembra 2005. Najlepšie umiestenia vo svetovom rebríčku ATP: 6. vo dvojhre 14. septembra 1998, 131. vo štvorhre 7. júna 2004.

Je trojnásobný olympionik, Slovensko reprezentoval na OH v Atlante 1996, Sydney 2000 a Aténach 2004.

V tímových súťažiach reprezentoval SR v Davisovom pohári 12 rokov v 25 medzistátnych zápasoch (vo dvojhre má bilanciu 27 – 11), zaslúžil sa o postup do finále v roku 2005. Spolu s Dominikom Hrbatým a Jánom Krošlákom získal v Düsseldorfe 2000 Svetový pohár mužských tímov.

Je víťaz šiestich turnajov ATP: Rosmalen 1995 (tráva vonku), Ostrava 1997 (koberec v hale), Sydney 1998 (betón vonku), New Haven 1998 (betón vonku), Bazilej 1999 (koberec v hale), Kodaň 2003 (betón v hale). Okrem toho bol v ďalších šiestich finále. S Karinou Habšudovou (už Čilekovicou) je víťaz Hopmanovho pohára 1998, neoficiálnych MS miešaných tímov.

Najlepšie grandslamové výsledky: Australian Open semifinále 1998, Roland Garros 3. kolo 1996 a 2000, Wimbledon 4. kolo 1999, US Open štvrtfinále 1998. Tenisom oficiálne zarobil 5 061 125 USD.

Je druhý raz ženatý; z prvého manželstva s Katarinou má 21-ročnú dcéru Kristínu, z terajšieho s Alexandrou 7-ročnú dcéru Kláudiu a triapolročného syna Alexandra.

Teraz je tréner Lukáša Kleina. FOTO ŠPORT/JANO KOLLER

S terajšou svojou rodinou, (zľava) s dcérou Kláudiou, manželkou Alexandrou a synom Alexandrom.

FOTO ARCHÍV (kk)

turnaj v americkom New Havene.“

● S počtom turnajových titulov nie ste spokojný, ale získali ste skalpy všetkých najlepších hráčov tej doby. Alebo bol niekto pre vás takpovediac nezdolateľný?

„Nik nebol taký, proti komu by som nemal šancu na víťazstvo, hoci napríklad s Nadalom mám bilanciu 0:1. Hrali sme však proti sebe iba jeden zápas v roku 2003, keď sa už blížil koniec mojej kariéry. Môžem však spomenúť iné svetové jednotky. Nad Samprasom som vyhral raz z ôsmich súbojov, ale zrejme ten najdôležitejší zápas, keďže som ho vyradil vo štvrtfinále Australian Open 1998. S Agassim to mám 4:3, rovnako s Kafelnikovom 4:3, s Ivaniševičom 3:1, s Riosom 2:4, s Federerom 1:3, zdolal som aj Moyu, Safina, Raftera, Hewitta, Kuertena či Juana Carlosa Ferrera. V tom čase boli za víťazstvá nad špičkovými hráčmi aj bonusové body a v určitom čase som bol v ich zisku najlepší na svete.“

● Súhlasíte, že vaša najväčšia zbraň na dvorci boli returny? Aký ste boli tenista?

V čase svojej aktívnej kariéry. FOTO ŠPORT/ARCHÍV

úspešne hrajú, najlepší príklad je Novak Djoković. Neodšli ste z dvorcov predčasne?

„Najprv si dovoľm poznamenať, že som už bol blízko k 32 rokom, keď som skončil. Vtedy to bolo tesne nad priemerom veku, keď hráči odchádzali z dvorcov. S odstupom času však viem, že som

„Áno, returny boli moja silná stránka. Už aj v tom čase boli k dispozícii rôzne štatistiky, ktoré to potvrdzovali. Vedel som „čítať“ servisy súperov, dobre som na ne reagoval. Mal som takisto dobré údery zo základnej čiary, obiehaval som forhend, vedel som úspešne zasiahnuť aj na sieti. Ak mi niekedy odišlo podanie, nahrádzal som to dobrým pohybom po kurt.“

● Ktorí tréneri boli najdôležitejší pre váš športový rast?

„Všetci, od každého som nasával poznatky. Začínal som na Lokomotíve s Jánom Nižňanským, potom ma postupne viedli Lubomír Kurhajec, Mojmír Mihal, Branislav Stankovič, Vladimír Zedník, Miloš Mečíř, Marián Vajda a František Horváth. Najúspešnejšie boli štyri sezóny s Milošom Mečířom, v období od mojich 22 do 26 rokov. Po nasledujúcom poklese mi počas dvoch rokov pomohol Maroš Vajda vrátiť sa na pozície okolo dvadsiatky svetového rebríčka. Som toho názoru, že sa netreba báť zmeny, ak nastane u tenistu stagnácia.“

● Kariéru ste skončili 31-ročný. Dnes tenisti v takom i vyššom veku

mohol potiahnuť ešte aspoň ďalšie dva roky. Svoje však zohralo, že som v tom čase riešil aj súkromné problémy. Mali vplyv na moju psychiku, strácal som potrebnú motiváciu a mentálnu silu, ktorá bola pre tenis nevyhnutná.“

● Netrápili vás vtedy aj konkrétne zdravotné problémy?

„Telo by bolo ešte určite vydržalo, hoci ťažkosť som mal počas kariéry niekoľko. Mal som štyri výrony na pravej nohe a nosil na nej ortézu, ale najväčší problém mi na prelome storočí urobilo zápästie pravej ruky. Mal som v ňom zápal, tri mesiace som nemohol hrať, vypadol som z najlepšej stovky, bolesti sa mi aj potom neraz vrátili. Nakoniec som však dostal aj toto zranenie pod kontrolu, aby som mohol hrať.“

● Prečo nemá teraz slovenský tenis hráča vašej niekdajšej úrovne?

„Pre mňa je to dosť komplexná téma. Medzi dievčatami je však situácia v súčasnosti slubnejšia. Jeden z dôvodov je napríklad, že je veľký odliv chlapcov do hokeja a futbalu. Sme malý štát a čerešničky na torte sa v každom športe hľadajú ťažko. Ťažké to majú aj rodičia, ktorí nemajú energiu, ani čas v digitálnej dobe udržiavať deti pri športe. Z dostupných dát vieme, že u nás z milióna detí športuje aktívne iba 30 percent, ďalších 40 iba príležitostne a zvyšných 30 iba na hodinách telesnej výchovy, ak vôbec. Z takejto základne nám nemôžu pravidelne vyrastať špičkoví športovci. V Nórsku, kde majú telocvik v školách každý deň, sa až 90 percent detí venuje aktívne niektorému zimnému športu. Preto Nóri na snehu stále vynikajú.“

● Môže sa stať Lukáš Klein konečne nástupcom vás či Dominika Hrbatého, ktorý v čase vašich najväčších úspechov takisto patril do širšej svetovej špičky?

„Verím mu, má na to predpoklady. Videl som v ňom potenciál už dávnejšie a má ho stále. Najlepšie ho ukázal teraz nedávno na Australian Open v päťsetovom zápase s Alexandrom Zverevom. Musí však tenisu dávať maximum, stabilizovať svoju výkonnosť a nikdy ne strácať sebadôveru.“

TOMÁŠ GROSMANN